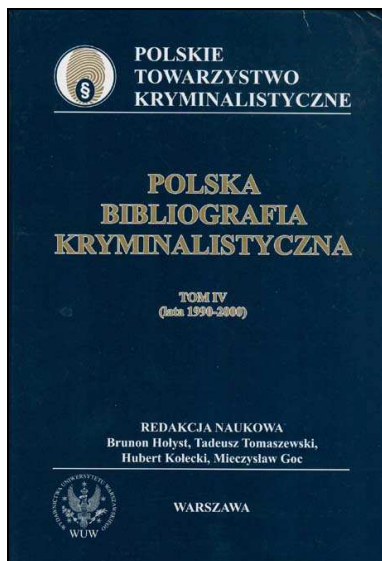

Polska Bibliografia Kryminalistyczna t. IV (lata 1990÷2000)

Praca zbiorowa pod redakcją:

Hołysta Brunona, Tomaszewskiego Tadeusz, Kolečkiego Huberta, Goca Mieczysława

Rok wydania: 2008

Wydawca: **Polskie Towarzystwo Kryminalistyczne**
i Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego

ISBN: 978-83-235-0279-1

Liczba stron: 836

Oprawa: **twarda**

Format: **B5**

Cena: **99,00 zł** (obecnie promocja w cenie 89,00zł)

Koszt wysyłki: **10,00 zł**

Polska Bibliografia Kryminalistyczna 1990-2000 jest bibliografią specjalną rozpoczynającą cykl uzupełnień retrospektywnych za minione lata.

Zadaniem tej bibliografii jest dostarczenie informacji o dokumentach piśmienniczych, ich istnieniu i zawartości treściowej w celu zaspokojenia potrzeb naukowych, dydaktycznych, praktycznych i popularyzacyjnych z zakresu szeroko rozumianej kryminalistyki.

Zrąb główny bibliografii stanowi zbiór opisów bibliograficznych uporządkowanych według kryteriów treściowych zarejestrowanych w układzie systematycznym. Schemat układu systematycznego opiera się na wiedzy z dziedziny kryminalistyki i nauk pokrewnych, takich jak kryminologia, medycyna sądowa, prawo karne... Został on stworzony na potrzeby bibliografii przez wybitnych naukowców z tej dziedziny. Układ ten porządkuje materiał w ramach określonych grup, które tworzą logicznie zbudowany system. Występujące w systemie działy podstawowe (grupy nadrzędne) są podzielone na poddziały drugiego i trzeciego stopnia oraz, w miarę potrzeby, dalszego stopnia. Rozbudowa poszczególnych działów uzależniona jest od ilości zgromadzonego materiału. Kolejność działów i poddziałów jest wynikiem logicznego podziału całej dziedziny kryminalistyki. Poszczególne działy i poddziały oznaczone są arabskimi symbolami cyfrowymi z zachowaniem hierarchii ważności. Poddziały drugiego stopnia oznaczone są symbolami dwucyfrowymi, trzeciego stopnia trzycyfrowymi itd. W obrębie działów i poddziałów zastosowano alfabetyczne szeregowanie opisów bibliograficznych.

Opisy bibliograficzne zostały sporządzone w przeważającej części z autopsji. Nie było to łatwe zadanie, gdyż piśmiennictwo z tego zakresu jest bardzo rozproszone. Na przykład żadna biblioteka w resorcie MSWiA nie otrzymuje egzemplarza obowiązkowego resortowej produkcji wydawniczej. Gromadząc materiały do *Bibliografii*, korzystano z zasobów bibliotecznych zarówno bibliotek policyjnych, jak i krajowych bibliotek centralnych. Bardzo pomocna była również współpraca za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego i jego agend terenowych. Bezpośredni dostęp do piśmiennictwa miał swój wpływ na opis bibliograficzny, zwłaszcza w przypadku książek.

Opisy bibliograficzne książek sporządzone z autopsji opracowane zostały według drugiego (bądź nawet trzeciego) stopnia szczegółowości, a w przypadku źródeł pochodnych zastosowano opis skrócony.

Pozycje bibliograficzne sporządzone ze źródeł pochodnych zostały oznaczone

„*” (gwiazdka), którą umieszczono zaraz po numerze pozycji bibliograficznej.

W doborze artykułów z poszczególnych czasopism zastosowano umiarkowaną selekcję. Starano się uwzględnić wszystkie tytuły czasopism związane ściśle z kryminalistyką, rozpisując ich całą zawartość. Natomiast tytuły czasopism o charakterze bardziej ogólnym uwzględniono w wyborze, stosując ostrą selekcję. Przy selekcji kierowano się przede wszystkim aspektami naukowymi, problemowymi oraz wszelkimi innowacjami.

W Bibliografii zamieszczono także nieliczne materiały o charakterze publicystycznym, wychodząc z założenia, iż posiadają one wartość poznawczą i są często uzupełnieniem podziałów, które dość często zawierały stosunkowo mało źródeł naukowych.

Bibliografia rejestruje również recenzje, polemiki, przeglądy zagranicznych czasopism, kroniki, artykuły jubileuszowe ...

Pod względem zasięgu terytorialnego *Bibliografia* zawiera piśmiennictwo opublikowane na terytorium Polski oraz prace autorów polskich wydane w oryginale lub w tłumaczeniu za granicą (polonica zagraniczne).

W *Polskiej Bibliografii Kryminalistycznej* występuje kilka rodzajów opisów bibliograficznych odpowiadających różnym typom publikacji. Przy opracowaniu oparto się na najnowszych normach bibliograficznych. Dla opisu bibliograficznego książek zastosowano polską normę PN-82/N-01152.01, dla opisu artykułów PN-N-01152.2. Skróty wyrazów w opisie bibliograficznym stosowano zgodnie z normą PN-85/N-01158, a zasady transliteracji słowiańskich alfabetów cyrylickich z normą PN-79/N-01201. Zgodnie z cytowanymi normami opis artykułu rozpoczyna się od tytułu (następnie podtytuł, autor i cytata wydawnicza).

Opis rozpoczyna wyróżniony graficznie pierwszy wyraz tytułu. Informacje o polemikach, omówieniach, uzupełnieniach, recenzjach znajdują się na końcu, po opisie zasadniczym dzieła recenzowanego.

Opis książek rozpoczyna się od autora (autorów) ze strony tytułowej dzieła i jest wyróżniony graficznie wytłuszczonym drukiem. Zbiory dzieł wielu autorów, np. prace zbiorowe, redakcyjne, teksty prawne, są opatrzone hasłem, którego funkcję przejmuje pierwszy wyraz tytułu i jest oczywiście wyróżniony graficznie.

W *Bibliografii* zastosowano m.in. hasła korporatywne, np. jeżeli artykuł jest na temat Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego, to podaje się jego instytucję nadrzędną, tj. Komendę Główną Policji, wraz z nazwą siedziby w nawiasie. W hasle podawane są zazwyczaj dwa człony hierarchii instytucji: najwyższy i najniższy, chociaż są także nieliczne przypadki zachowania hierarchii trzystopniowej dla lepszego zrozumienia hasła (np. *Komenda Główna Policji (Warszawa). Biuro Kadr i Szkolenia. Centralny Ośrodek Metodyki Szkolenia (Legionowo)*). Hasła w tej postaci przeszły do indeksu przedmiotowego (nie rozdzielono ich na części składowe, aby ograniczyć ich ilość uznając, że mają niewielki wpływ na wartość merytoryczną bibliografii).

Materiały z konferencji, kongresów, sesji, sympozjów, zjazdów, ważnych spotkań roboczych, wystaw, targów, mistrzostw, konkursów opublikowane są pod własnym tytułem (nie otrzymują hasła korporatywnego). Nazwy własne konferencji, np. Konferencja Toksykologów Sądowych, traktowane są jako hasło. Po nazwie konferencji podana jest w nawiasie okrągłym arabska cyfra oznaczająca kolejność spotkania, a następnie data i miejsce odbycia konferencji. Poszczególne elementy opisu oddzielone są średnikiem. Według najnowszych zaleceń Biblioteki Narodowej obok miejsca w miarę możliwości podano bliższą lokalizację terytorialną np. Szczytno (woj. warmińsko-mazurskie), Mińsk (Białoruś) bądź Bonn (Niemcy, Republika Federalna). W podmiotowej bibliografii podjęto pewne próby zaktualizowania lokalizacji, lecz ze względu na to, iż ostatni podział administracyjny kraju odbył się w 2004 roku, uaktualnienie całości materiału było praktycznie niemożliwe. W tym miejscu należy się także Czytelnikom wyjaśnienie co do klasyfikacji materiału obejmującego materiały konferencyjne. W układzie bibliografii został utworzony dział (1.2.4.) poświęcony konferencjom, zjazdom, sympozjom,

kongresom ..., lecz z uwagi na bardzo liczne publikacje na ten temat materiał ten - bardzo cenny z punktu widzenia użytkownika - często został przerzucony do innych działów, gdzie bardziej związany był tematycznie z danym poddziałem i wzbogacił wielokrotnie skromny materiał źródłowy. Użytkownik zainteresowany wyłącznie konferencjami może je znaleźć w indeksie przedmiotowym pod nazwą własną konferencji np. *Konferencja Europejskiego Stowarzyszenia Instytutu Nauk Sądowych* (9; 23-25.04.1998; Lizbona, Portugalia) bądź *Symposium Ekspertów Kryminalistyki ds. Badań Wypadków Drogowych* (30-31.05.2000; Szczytno, woj. warmińsko-mazurskie).

Istnieje także kilka poddziałów, które w swej strukturze zawierają całokształt zagadnień związanych z daną problematyką, np. w poddziale *Wypadki (drogowe, lotnicze, kolejowe, morskie, przy pracy)*, tj. 4.4.17., najczęściej reprezentowane wypadki drogowe obejmują także zagadnienia związane z bezpieczeństwem w ruchu drogowym, badaniem przyczyn i okoliczności mających wpływ na bezpieczną jazdę. Do takich poddziałów należą również: *przestępczość zorganizowana* (4.5.18.) czy *przestępstwa polityczne, terroryzm* (4.5.19.).

Ważnym uzupełnieniem *Bibliografii* są indeksy: alfabetyczny oraz przedmiotowy. Indeks alfabetyczny wykazuje w kolejności alfabetycznej nazwiska autorów, współpracowników, recenzentów, tłumaczy, opracowujących, autorów polemik, omówień, wywiadów, tytuły prac anonimowych i zbiorowych.

Specyfika zagadnień prezentowanych w *Bibliografii* spowodowała, iż „Słownik języka haseł przedmiotowych Biblioteki Narodowej” przy tworzeniu indeksu przedmiotowego okazał się niewystarczający. Autorzy po licznych konsultacjach podjęli się trudnego zadania utworzenia wielu nowych haseł, zarówno ogólnych, jak i szczegółowych w oparciu o aktualny stan wiedzy i badań z zakresu kryminalistyki. Indeks przedmiotowy w porządku alfabetycznym prezentuje w jednym miejscu wszystkie ujęcia przedmiotu wynikające z treści dokumentu, a rozrzucone w wielu działach i poddziałach. Hasło przedmiotowe zostało uzupełnione tzw. określnikiem, który pozwala nam na bliższe sprecyzowanie ujęcia przedmiotu, np. *papiery wartościowe - fałszerstwo* czy *polityka kryminalna - metody*. Aby nie tworzyć zbyt dużej ilości haseł przedmiotowych, często określnik przyjmuje nazwę zbliżoną np. *Materiały wybuchowe - transport - konferencja* (mimo, iż jest to kongres lub symposium).

Uzupełnienie *Polskiej Bibliografii Kryminalistycznej* stanowią spisy pomocnicze, do których należy przedmowa, wstęp, wykaz skrótów, spis czasopism uwzględnionych w bibliografii oraz użyte skróty ich tytułów.

*
Spis treści

Przedmowa	6
Wstęp	9
Wykaz skrótów	14
Spis czasopism uwzględnionych w bibliografii oraz użyte skróty ich tytułów	18
1. Kryminalistyka, zagadnienia ogólne	22
1.1. Źródła Kryminalistyki	22
1.1.1. Bibliografie	22
1.1.2. Encyklopedie, informatory, słowniki, skorowidze, katalog	23
1.1.3. Podręczniki, skrypty, monografie	27
1.1.4. Czasopisma kryminalistyczne	36

1.1.5. Przepisy dotyczące kryminalistyki	40
1.2. Historia i stan kryminalistyki	47
1.2.1. Historia kryminalistyki polskiej	47
1.2.2. Sylwetki kryminalistów polskich	55
1.2.3. Krajowe ośrodki i laboratoria kryminalistyczne	59
1.2.4. Sympozja, zjazdy, konferencje, kongresy krajowe i zagraniczne	65
1.2.5. Kryminalistyka na świecie	79
1.2.6. Wystawy, konkursy i muzea kryminalistyczne	91
1.3. Nauczanie kryminalistyki	95
1.3.1. Nauczanie w szkołach wyższych	95
1.3.2. Nauczanie w resorcie spraw wewnętrznych i administracji	96
1.3.3. Kursy zawodowe i studia podyplomowe	104
1.3.4. Współpraca krajowa i międzynarodowa	106
1.4. Przedmiot, zakres, struktura i zadania kryminalistyki	113
2. Technika kryminalistyczna	116
2.1. Zagadnienia ogólne techniki kryminalistycznej	116
2.1.1. Zadania, zakres i struktura techniki kryminalistycznej	116
2.1.2. Teoretyczne zagadnienia śladów kryminalistycznych: pojęcia, klasyfikacje, funkcje itp.	120
2.1.3. Ogólne (teoretyczne) zagadnienia identyfikacji kryminalistycznej	121
2.1.4. Ogólne zagadnienia wykorzystania rzeczowego materiału dowodowego	123
2.1.5. Teoretyczne i prawne zagadnienia ekspertyzy, problematyka biegłych	124
2.2. Ślady i badania kryminalistyczne	134
2.2.1. Zagadnienia ogólne	134
2.2.2. Rysopis i metody odtwarzania wyglądu osób i rzeczy	135
2.2.3. Daktyloskopia (ślady linii papilarnych)	137
2.2.4. Gantiskopia (ślady rękawiczek)	148
2.2.5. Traseologia (ślady obuwia, stóp i środków transportu)	149
2.2.6. Dokumenty	154
2.2.6.1. Badanie pisma ręcznego	161
2.2.6.2. Badanie pisma maszynowego i odcisków pieczętek	175
2.2.6.3. Techniki komputerowe i techniki badania dokumentów	178
2.2.7. Fonoskopia	180
2.2.8. Mechanoskopia	182

2.2.9. Metaloznawstwo	185
2.2.10. Broń i amunicja, balistyka kryminalistyczna	187
2.2.11. Fizyko-chemia kryminalistyczna	197
2.2.12. Mikroślady	214
2.2.13. Biologia kryminalistyczna w tym badania DNA	219
2.2.14. Osmologia	243
2.2.15. Medycyna sądowa	248
2.2.16. Toksykologia	264
2.2.17. Identyfikacja pojazdów	275
2.2.18. Inne metody identyfikacji osób i rzeczy (ślady uzębienia, czerwieni wargowej, ucha, szczątków kostnych i inne)	278
2.3. Środki techniki kryminalistycznej	281
2.3.1. Zagadnienia ogólne	281
2.3.2. Środki obserwacji	282
2.3.3. Środki poszukiwawczo – lokalizacyjno – wykrywcze	284
2.3.4. Środki technicznego zabezpieczania śladów i dowodów	286
2.3.5. Środki badawcze	289
2.3.5.1. Wybrane metody uzyskiwania i badania zeznań oraz wyjaśnień	294
2.3.5.1.1. Badania wariograficzne (poligraficzne)	294
2.3.5.1.2. Hipnoza	298
2.3.5.1.3. Parapsychologia	299
2.3.6. Środki dokumentacji kryminalistycznej (fotografia, szkice, obraz komputerowy i inne)	300
2.3.7. Środki sygnalizacyjno - alarmowe	307
2.3.8. Psy policyjne	309
2.3.9. Środki zabezpieczająco - ochronne	312
2.3.10. Środki łączności	320
2.3.11. Środki transportu	323
2.3.12. Środki gromadzenia informacji kryminalistycznej (zbiory kryminalistyczne)	326
2.3.13. Inne środki techniki kryminalistycznej	327
3. Taktyka kryminalistyczna	330
3.1. Zagadnienia ogólne taktyki kryminalistycznej	330
3.2. Czynności procesowe i taktyczno – operacyjne	336
3.2.1. Oględziny miejsca zdarzenia	336

3.2.2. Oględziny osoby	339
3.2.3. Oględziny zwłok	340
3.2.4. Przeszukanie (penetracja)	341
3.2.5. Eksperyment kryminalistyczny, wizja lokalna	341
3.2.6. Zasadzka, pościg, blokada terenu	342
3.2.7. Obserwacja i podsłuch	342
3.2.8. Zatrzymanie i aresztowanie	343
3.2.9. Czynności operacyjne	344
3.3. Kryminalistyczna problematyka osobowych źródeł informacji	347
3.3.1. Zagadnienia ogólne	347
3.3.2. Przesłuchanie	350
3.3.3. Konfrontacja	352
3.3.4. Okazanie	353
4. Metodyka popełniania i zwalczania przestępstw	355
4.1. Zagadnienia dotyczące przestępczości	355
4.1.1. Zagadnienia ogólne	355
4.1.2. Opracowania statystyczne	357
4.1.3. Struktura przestępczości	360
4.1.4. Rodzaje i rozmiary przestępczości	360
4.1.5. Geografia przestępczości	361
4.2. Popełnianie przestępstw	362
4.2.1. Okoliczności popełniania przestępstw	362
4.2.2. Zagadnienia przestępczości grupowej	363
4.2.3. Sprawcy przestępstw	364
4.2.4. Ofiary przestępstw	370
4.3. Zwalczanie przestępstw	374
4.3.1. Zagadnienia ogólne	374
4.3.2. Rozpoznawanie i prognozowanie przestępczości	379
4.3.3. Zapobieganie przestępstwom	381
4.3.4. Wykrywanie przestępstw i ich sprawców	386
4.4. Metodyka popełniania i zwalczania przestępstw pospolitych oraz zjawisk patologii społecznej	389
4.4.1. Ogólna charakterystyka przestępczości pospolitej	389

4.4.2. Zabójstwa	394
4.4.3. Rozboje, bójki i pobicia	402
4.4.4. Przeszępstwa seksualne (zgwalcenia, czyny lubiezne, kazirodztwo, molestowanie)	404
4.4.5. Prostytucja. Czerpanie zysku z nierzadu. Pornografia dziecięca	409
4.4.6. Narkotyki i narkomania	411
4.4.7. Kradziez (zwykla, z wlamaniem, kieszonkowa i inna)	420
4.4.8. Kradziez samochodow	422
4.4.9. Kradziez dzieł sztuki	424
4.4.10. Piractwo fonograficzne	426
4.4.11. Fałszerstwa	427
4.4.12. Oszustwa	429
4.4.13. Pożary i podpalenia	430
4.4.14. Nielegalne posiadanie broni	437
4.4.15. Eksplozje. Materiały wybuchowe	437
4.4.16. Katastrofy i klęski żywiołowe	440
4.4.17. Wypadki (drogowe, lotnicze, kolejowe, morskie, przy pracy)	443
4.4.18. Przeszępczość nieletnich	465
4.4.19. Samobójstwa	475
4.4.20. Przeszępczość zawodowa	479
4.4.21. Zbrodnie wojenne	482
4.4.22. Przeszępczość cudzoziemców	485
4.4.23. Nielegalne gorzelnictwo. Handel alkoholem	487
4.4.24. Inne przeszępstwa i zjawiska patologii społecznej	488
4.5. Metodyka popełniania i zwalczania przeszępstw gospodarczych	496
4.5.1. Opracowania ogólne	496
4.5.2. Zestawienia (opracowania) statystyczne	500
4.5.3. Wykrywanie i rozpoznawanie przeszępstw gospodarczych	501
4.5.4. Zapobieganie przeszępstwom gospodarczym	502
4.5.5. Prognozowanie i trendy rozwojowe	504
4.5.6. Niegospodarność	505
4.5.7. Przeszępstwa gospodarcze w obrocie towarowym i usługach. Podatki	506
4.5.8. Przeszępstwa gospodarcze w rolnictwie i leśnictwie	509
4.5.9. Przeszępstwa gospodarcze w transporcie, łączności i komunikacji	510

4.5.10. Przestępczość dewizowa i przemycnicza. Przestępstwa graniczne	511
4.5.11. Przestępczość w innych dziedzinach gospodarki	514
4.5.12. Przestępstwa ekologiczna i ochrona środowiska	514
4.5.13. Obrót papierami wartościowymi. Banki. Finanse	516
4.5.14. Pranie brudnych pieniędzy	520
4.5.15. Przestępczość ubezpieczeniowa	523
4.5.16. Przestępczość komputerowa	524
4.5.17. Korupcja	530
4.5.18. Przestępczość zorganizowana (mafie) i porachunkowa	532
4.5.19. Przestępstwa polityczne. Terroryzm	538
4.5.20. Nielegalny obrót bronią	507
4.5.16. Przestępczość zorganizowana	546
5. Informacja kryminalistyczna	547
5.1. Zbiory, gromadzenie i przetwarzanie informacji	547
5.1.1 Zagadnienia ogólne	547
5.1.2. Informatyka i cybernetyka kryminalistyczna	548
5.1.3. Statystyka kryminalistyczna	554
5.1.4. Zbiory, kartoteki registratury, rejestry, bazy danych	555
Indeks autorski	559
Indeks przedmiotowy	597